

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **Pôdohospodárska platobná agentúra**, Dobrovičova č. 12, Bratislava, IČO: 30 794 323, proti žalovanej: **JUDr. D.V.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu I., a.s., B.X., L.M., IČO: X., zast. JUDr. F.V., advokátom, H.X., B.B., **o určení pravosti a poradia pohľadávky**, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. októbra 2007 č.k. 52 Cbi 18/2007-Pú-57, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. októbra 2007 č.k. 52 Cbi 18/2007-Pú-57 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 15.512.000,- Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú ako pohľadávka proti podstate. Žalobcovi trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil právo na určenie, že pohľadávky vo výške 7.793.000,- Sk a 7.719.000,- Sk sú po práve so zaradením proti podstate.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznala žalovanú pohľadávku ako pohľadávku proti podstate z dôvodu, že nejde o nárok proti podstate, pretože finančné prostriedky zo zmlúv o poskytnutí finančnej pomoci, nie sú nárokmi proti podstate, ale nárokom podľa § 20 v spojení s § 13 ZKV. Žalobca prihlášku žalovanej sumy nepodal.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, zmluvami o poskytnutí finančnej pomoci a ďalšími dôkazmi a zistil, že uznesením č.k. 28 K 17/2005 bol dňa 18. apríla 2005 vyhlásený konkurz na úpadcu I., a.s., L.M. a bola ustanovená správkyňa konkurznej podstaty.

Úpadca ešte pred vyhlásením konkurzu uzavrel so žalobcom zmluvy o poskytnutí finančnej pomoci (č. 0360/05/03 zo dňa 22.12.2003 a č. 0416/05/04 zo dňa 13.2.2004), na základe ktorých mu boli žalobcom poskytnuté finančné prostriedky. Zmluvy boli uzavreté na dobu 5 rokov.

Podľa § 14 ods. 2 ZKV, ak zmluvu o vzájomnom plnení ešte v čase vyhlásenia konkurzu nesplnil ani úpadca, ani druhý účastník zmluvy, alebo sa splnila len čiastočne, každá zmluvná strana môže od zmluvy odstúpiť.

Žalovaná namietala, že žalobca podľa § 14 ods. 2 ZKV, nemohol od zmluvy odstúpiť, nakoľko zmluva v čase vyhlásenia konkurzu bola zo strany žalobcu splnená, ako aj zo strany úpadcu.

Súd sa s týmto tvrdením žalovanej nestotožnil, hoci je pravdou, že k naplneniu čl. I zmluvy došlo, avšak zmluva obsahuje ďalšie články, ktoré bolo potrebné po dobu trvania zmluvy plniť a to bez ohľadu na to, či po uzavretí zmlúv došlo na beneficienta k vyhláseniu konkurzu alebo nie. Zmluva neskončila tým, že boli poskytnuté finančné prostriedky beneficientovi, ktorý za ne kúpil dopravné prostriedky, ale povinnosťou beneficienta bolo okrem spolufinancovania projektu, využívať tento projekt účelu zmluvy (čl. V bod 14). Z uvedeného vyplýva, že naplnením čl. I zmlúv, nemohlo v žiadnom prípade dôjsť k úplnému

plneniu zmlúv, nakoľko beneficent sa zaviazal využívať projekt po celú dobu záväznosti zmluvy na účel, ktorý deklaroval., teda sa vlastne zaviazal uvedené zmluvy plniť v rozsahu povinností zakotvených v zmluvách. Zmluvy boli uzavreté na dobu 5 rokov, teda na dobu určitú a vyplývali z nich pre beneficenta určité povinnosti, ktoré sa dali plniť i po vyhlásení konkurzu. Žalovaná uviedla, že predmetné strojové zariadenia a dopravné prostriedky predala v rámci konkurzu tretej osobe. Podľa čl. IX bod 7/ bol beneficent povinný zabezpečiť v prípade zmeny vlastníka počas obdobia 5 rokov od uskutočnenia poslednej platby, že prevedie zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy na nového vlastníka. V zmysle čl. V bod 5/ bol beneficent povinný oznámiť do 15 dní agentúre všetky podstatné zmeny a skutočnosti od ich vzniku, ktoré majú vplyv alebo súvisia s plnením zmluvy alebo sa akýmkoľvek spôsobom zmluvy týkajú.

Podľa uvedených ustanovení zmluvy, mala žalovaná možnosť pristúpiť k odpredaju zariadení tretej osobe, avšak za podmienky resp. povinnosti previesť zmluvné povinnosti na novú osobu, k čomu nedošlo. Súd mal za to, že predaj predmetných zariadení bol takou podstatnou zmenou, ktorá má vplyv a súvisí s plnením tejto zmluvy, že túto skutočnosť mala žalobcovi oznámiť. Z uvedeného vyplýva, že v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k úplnému splneniu zmluvy len splnením čl. I, nakoľko zmluva bola uzavretá na dobu určitú a nebola uzavretá len za účelom poskytnutia finančných prostriedkov zo strany žalobcu, ale aj na plnenie účelu, ktorý samotný beneficent deklaroval. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobca mal oprávnenie od zmlúv podľa § 14 ods. 2 ZKV odstúpiť, pretože boli plnené len čiastočne. Nakoľko žalobca od zmlúv odstúpil v zmysle § 14 ods. 2 ZKV, je jeho pohľadávka pohľadávkou proti podstate podľa § 31 ods. 6 písm. j/ ZKV a prihlášky správne uplatnil u správcu konkurznej podstaty.

K námietke žalovanej, že v danom prípade sú podľa § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV vylúčené mimozmluvné alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu ..., súd vyslovil názor, že uznal za oprávnené odstúpenie od zmlúv podľa § 14 ods. 2 ZKV, ide podľa ZKV o pohľadávku proti podstate.

Na základe uvedeného súd návrhu vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi trovy konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 12. novembra 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny a trvá na svojom vyjadrení zo dňa 27. júna 2007. Uviedol, že ak sa vymedzuje vlastný predmet zmlúv, to čo bolo v zmluvách uvedené sa aj naplnilo. Žalobca poskytol časť finančných prostriedkov na kúpu dopravných prostriedkov podľa predmetu zmluvy, ale žalovaný poskytol zvyšnú časť prostriedkov. Ďalej uviedol, že spochybňuje existenciu pohľadávok a považuje nárok za nedôvodný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním bez jeho prítomnosti a vec prejednal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je nárok žalobcu proti žalovanému na určenie, že pohľadávka vo výške 15.512.000,- Sk predstavujúca poskytnuté finančné prostriedky zo zmlúv o poskytnutí finančnej pomoci.

Medzi žalobcom a úpadcom boli uzavreté zmluvy o poskytnutí finančnej pomoci č. 0360/05/03 zo dňa 22.12.2003 a č. 0416/05/04 zo dňa 13. februára 2004. Predmetom zmlúv bol záväzok žalobcu spolufinancovať na základe žiadosti a.s., I., L.M. (teraz úpadca) projekt súpravy na odvoz, dovoz, manipuláciu a približovanie krátkeho dreva a ťahač s návesom v zmysle Priority č. 1 a Opatrenia č. 2 v rámci Plánu rozvoja poľnohospodárstva a vidieka Slovenskej republiky. Zmluvy boli uzavreté na dobu 5 rokov, teda na dobu určitú s presným vymedzením práva a záväzkov zmluvných strán obsiahnutých v jednotlivých článkoch zmlúv. V čl. V – Povinnosti beneficienta v bode 3 písm. a/ bolo dohodnuté, že beneficient neodpredá, neprevedie ani neprenajme inej osobe v priebehu 5 rokov po vyplatení poslednej platby, predmet projektu (zmluvy). Odstúpenie od zmluvy bolo dohodnuté v čl. X.

Žalobca po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu podľa § 14 ods. 2 ZKV od zmluvy odstúpil a u správkyne konkurznej podstaty si prihlásil pohľadávky vyplývajúce z predmetných zmlúv, ako pohľadávky proti podstate. Správkyňa konkurznej podstaty neakceptovala ako pohľadávku proti podstate, ale podľa jej názoru mal žalobca pohľadávku prihlásiť konkurznou prihláškou do prieskumného pojednávania.

Spornou otázkou riešenou v konaní bol rozdielny názor účastníkov na charakter pohľadávky. Súd prvého stupňa vyslovil, že uplatnená pohľadávka je pohľadávkou proti podstate, nakoľko došlo v súlade s ust. § 14 ods. 2 ZKV k odstúpeniu od zmlúv žalobcom, pre nenaplnenie dohodnutých záväzkov zo strany žalovaného, ktoré spočívalo na predčasnom predaji príslušných zariadení tretej osobe bez dodržania dojednaní v zmluvách o poskytnutí finančnej pomoci uzavretých na dobu určitú (5 rokov). Odvolací súd sa stotožnil s názorom vyslovených súdom prvého stupňa, ktorý dostatočne zistil skutkový stav veci a následne z neho vyvodil správny právny záver.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu nenáročoval.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 7. októbra 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková